

nerne løftede ud af Niveau, at blive fri for den Hemske for hele Trafikken, som Banegaarden er, og fremdeles at give dem, som bo i Nærheden af de paagældende Stationer, og som bo lige saa langt borte fra Banegaarden, som Folk paa adskillige Steder i Landet, hvor der rejses Krav paa Billetsalgssteder og Holdepladser, Lejlighed til gennem disse mange Smaastationer, der virke som Sugeaarer, at komme op til Hovedbanegaarden, blivende paa det samme Baneterrain. Og endelig for at tage det tredje Punkt, hvor ogsaa det, som man tror at se, ikke er ganske det samme som det, der virkelig er tilsigtet, er Meningen med denne Bulevardbane, der har været saa meget omtalt under tidligere Forhandlinger — ja, jeg tror, at dette ulykkelige Ord „Bulevardbane“ har givet det et ejendommeligt kjøbenhavnsk Præg, som om det var noget særlig Kjøbenhavneri der laa i denne Bane — at det skal være en Bane, der i Virkeligheden ikke særlig skal tjene til Kjøbenhavnerens Bekvemmelighed, men som tilsigter at gøre Driften paa de to kjøbenhavnske Banegaardes Terrain mere rationel ved at tilvejebringe en Forbindelse mellem den nuværende Østbanegaard og den fremtidige Centralbanegaard, saaledes at alle Tog kunne gaa til og fra begge disse to Stationer.

Med Hensyn til dette Forslags finansielle Rækkevidde var mine første Ord disse, at det var et meget betydeligt Forslag, der drejede sig om en Bruttoudgift af 23,500,000 Kr. foruden Ekspropriationsudgifter paa 2,100,000 Kr., altsaa i alt 25,600,000 Kr. Men dette Beløb vil i Virkeligheden blive meget betydeligt nedbragt ved Salget af de nuværende Arealer, som ville blive stillede til Finansministeriets Raadighed, naar denne Sag er fuldt gennemført. Det stiller sig da saaledes, at Statskassen formentlig vil faa en Indtægt deraf af 17,100,000 Kr. Dertil kommer det Tilskud, som Kjøbenhavn og Frederiksbergs Kommuner skulle yde, og som anslaaes til et Par Millioner. Det bliver i alt ca. 19,100,000 Kr., hvorved Nettoudgiften bliver nedbragt til 6½ Mill. Kr., hvis denne Beregning holder Stik. Man vil altsaa for denne Sum kunne tilvejebringe en tilfredsstillende Ordning af Banegaardsforholdene her i Kjøbenhavn, saa at man faar baade en Personbanegaard, en Række mindre Stationer for Nærtrafikken og en Befrielse af den almindelige Færdsel her i Kjøbenhavn for den Gene, som selve Banelegemets Tilstedeværelse, Trafik og Ranging medfører. Dette maa siges at være et

meget ringe Beløb. Men denne Kalkule hviler paa, at den anstillede Beregning om Grundenes Værdi vil slaa til. Og derfor ønsker jeg ikke at overtage nogen Garanti, og det vil sikkert blive en af de fornemste Opgaver for Udvalget at gaa disse Beregninger nøje efter i Sømmene. Jeg kender ikke synderligt dertil, men kender kun i grove Træk det Grundlag, hvorpaa man støtter disse Beregninger. Jeg tør derfor ikke udtale nogen som helst Dom eller paatage mig nogen som helst Garanti for deres Rigtighed. Men paa et Punkt have de allerede vist sig at slaa til. Ved de foreløbige Aftaler mellem Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse og Statsbanerne rejste der sig det Spørgsmaal, om det ikke vilde lette Sagens Gennemførelse, hvis Kjøbenhavns Kommune allerede nu vilde paatage sig at overtage en Del af de Arealer, som vare forudsatte, og man har da allerede prøvet dette i Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse. Man har der selv foretaget en Vurdering af disse Arealer og er kommen til det Resultat, at Kommunen meget vel kan staa sig ved at overtage dem til de Beløb, som Kommissionen uden Hensyn til denne særlige Aftale havde sat dem til. Det er den første Prøve, man har gjort paa disse Vurderingers Rigtighed. Jeg tror nu, det er den almindelige Mening i dette Ting, at Kjøbenhavns Kommune nok forstaar sin egen Fordel, naar den skal handle med Staten. Det har i ethvert Tilfælde hidtil her været Tilfældet. Vi prøvede, om det kunde gaa, og kom til, at man kunde acceptere dette Resultat. Her er altsaa gjort en Prøve; men om det ellers vil slaa til, ønsker jeg ikke paa nogen Maade at udtale mig om.

Derimod ønsker jeg at gøre nogle Slutningsbemærkninger om den Stilling, som de to i Sagen særlig interesserede Kommuner, Frederiksberg og Kjøbenhavn, maa indtage over for denne Sag. Ærede Medlemmer, som med nogen Opmærksomhed have gennemlæst Motiverne til dette Lovforslag, ville have set, at det allerede under Forhandlingerne inden for Statsbaneadministrationen har været under Overvejelse ikke blot foreløbig at blive staaende ved det, som omtales som Plan 3, men ogsaa i det væsentlige at blive staaende derved: at undgaa de Foranstaltninger, som laa ud over dette. Jeg kan vel sige, at dette i en ikke uvæsentlig Grad strandede paa Modstand fra de interesserede Kommuner Side, maaske ganske særlig fra Frederiksbergs Side. Forholdet er dette, at den Interesse, de to Kom-